

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Decalogus inversus. Quæ enim lex iubet, non facit, quæ verò prohibet, ad ea facienda proclivis est, ut Paulus de Iesu Christo conqueritur, Rom. 7. v. 22. & ut Poëta canit:

Nitimus in vetitum semper cupimusque negata.

Ideam habemus in Israëlitis, quibus verè applies: *Semper contrarius esto.* Sermonem quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te: sed facientes faciemus omne verbum, quod egreditur de ore nostro, Jer. 44. v. 16. Vide Exod. 16. v. 27. Num. 14. v. 44. 2. Chron. 36. v. 16.

Nos multa exempla eminus arcessere non opus est: Filii hujus seculi hodierno die hoc vitio laborant, ut Spiritus sancti regimen non suscipiant, sed dicant: Mandata, remanda, remanda, Esa. 28. v. 16.

Id quotidiè experiuntur fideles verbi Praecones. Quantò magis enim flagitia hominum, quæ passim in valuerunt, fervente zelo taxant: tanto illi magis obstinate resistunt. Hinc quidem gementes illi faciunt officium suum, Hebr. 13. vers. 17. at Deus tempore suo id requiret, & retribuet illis, unicuique tetributionem in caput ipsorum, Sir. 17. v. 19. Qui igitur nocet, noceat adhuc: & qui justus est, justificetur adhuc, Apoc. 22. v. 11. die ultimo, videbimus, quid inter sit inter justum & impium, & inter servientem Deo, & non servientem ei, Mal. 3. v. ult.

De Secundo.

Sequitur Medela, quæ fluit
1. Ex Christo digate, quem infirmi hu-

jus auriculæ immisit, & eo auditum ipsi restituit. Non enim comparatum est cum Servatore nostro, ut cum idolo Dagon, cuius palmæ manuum abscessæ erant, 1. Samuel. 5. v. 4. Sed duo habet brachia, & duas manus, dextram & sinistram. Sinistra vulnerat, dextera verò mederur, & sanat vulnera, quæ percussit, Job. 5. v. 18.

Sicut igitur aliæ quælibet manus naturaliter quinque digitos habet: sic & Christus Servator quinque digitis praeditus est.

Primus est pollex, à pollendo, & notat divinam ejus omnipotentiam, qua potest subjecere sibi omnia, Phil. 3. v. ult.

Secundus est index, quâ nos in via vita instruit, Psal. 32. v. 8. & quanta pati nos oporteat, pro nomine ejus, indicat, Acto. 19. v. 26.

Tertius est medius, & signat miracula ejus, quæ nemo facere potest, nisi fuerit Deus cum eo, Joh. 3. v. 2. quemadmodum enim medius longissimus est, & longissime extenditur: sic & Christi virtus & omnipotentia extendit se super omnia, quæ in cœlo & in terra sunt, in mari & in omnibus abyssis, Psal. 135. v. 6.

Quartus vocatur Medicus, in quo aurei annuli gestantur, quia opinio est, ab hoc digito venulam ad cor perstringere, quod cum auro singularem *συμπάθειαν* habeat, & eō corroboretur. Illo indicatur, Christum esse Sanatorem nostrum, Exod. 15. v. ult. & petram cordis nostri, Psal. 73. v. 26. quin & protectorem vitae nostræ, Psal. 27. v. 2. Sicut omnes laborantes & oneratos ad se vocat, ad reficiendum illos, Matth. 11. v. 28.

Quintus isque *minimus,* dicitur *auricula-*
ris,

ris, quem procul dubio Servator huic surdo & muto in auriculam immisit: sicut adhuc hodie hoc digito valde negotiosus est, & omnibus Christianis aures aperit, ut verbum prædicatum penetrare, & posteā in corde radicare & fructum edere possit, *Luc. 8. v. 15.*

Confidite proinde, Vos mei! nec desperate, quando in varias tentationes inciduntis: Si JESUS noster digitulum modò moveret, salus vobis parata est. Nam præ multitudine fortitudinis & roboris, virtutisque ejus, neque unum deficit, *Esa. 40. v. 26.*

Caveamus modò ne manus nostras sanguine innocentem inquinemus, *Esa. 1. v. 25.* aut ad iniquitatem extendamus, *Psal. 125. v. 3.* sed levemus puras manus, sine ira & dubitatione, *1. Tim. 2. v. 8.* Alias avertet non modò manum, sed & faciem suam à nobis, *Psal. 27. v. 9.* sicut à Judæis, quibus in ira suâ dixit: Non addam, ut ultrâ vos liberem, *Jud. 10. v. 13.* hinc sequitur *mayoratægiz.* Væ enim, ubi recessero ab eis, *Oz. 9. v. 11.*

II. *Ex forti imperativo.* Ubi enim ad infirmum ait: Ephata! statim apertæ sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguae ejus, ut non modò audiat, sed & loquatur rectè.

En Sanatorem peritissimum, & felicissimum! Non enim indiget herbâ neque malagmate ad curationem: sed sermone suo omnia sanare potest, quæ desperata vindentur, *Sap. 16. v. 12.* Scivit hoc Centurio Capernaiticus, ideo dixit: Domine, dic tantum verbum, & sanabitur puer meus, *Matth. 8. v. 8.*

Alii Medici morbum pedetentim ex-

pellunt, qui homines impetu uno invalit: Verum hic Medicus infirmum hunc plenariè in momento restituit, ut loqui & audire perfectè possit. Dictrum enim ejus, est factum, *Psal. 33. v. 9.*

Alii Medici non sine pretio infirmos visitant: verum id non attendit Servator, ideo hic venit in medios fines Decapoleos, in terram arenosam & petrosam, quam Hiram respuebat, cum Salomo ipse offerret pro lignis, qua ad templi structuram concederat, *1. Reg. 9. v. 12.* luculento indicio, quod non propter se, sed propter nos homines in mundum hunc venerit, *Matth. 20. v. 28.*

Alii Medici quandoque ægrotis immistes se præbent, ut ab iisdem multos dolores sustineant, ut exemplum Hæmorrhous docet, *Luc. 9. v. 43.* Verum hic Medicus compatiens est, propterea ingemiscit, ubi infirmum hunc contuetur. In omnibus enim tentatus est, sicut & nos: & in quo passus est ipse, & tentatus, potens est eis, qui tentantur, auxiliari, *Hebr. 2. v. ult.*

Quodsi igitur morbo vel aliis calamitatibus immersus es: confide in hoc Dominum, qui hic egregium specimen edidit; omnes enim filii ejus sumus, ideo conturbantur viscera ejus, miserans miserebitur nostrum, *Jer. 31. v. 20.*

III. *Ex benefactorum cumulo,* quorum intuitu causam habemus ei gratias agendi & cum turbâ exclamandi: Omnia bene fecit!

Adam primus noster parens omnia male fecerat, & per transgressionem suam peccatum introduxerat, & cum peccato mortem, *Rom. 5. v. 10.* ad quod nos quoque conferimus, quando sicut Adam

transgredimus pactum, Ol. 6. v. 7. Sed quod Adam deperdidit, Christus velut secundus Adam restituit, Rom 5. v. 17. Hinc Vates:

Unus homo nobis moriendo restituimus rem. Dum nos reconciliavit cum Deo Pater, Rom. 5. v. 10. & ita illuminavit vitam & incorruptionem per Evangelium, 2. Tim. 1. v. 10.

Hoc de omnibus operibus & creaturis Dei intelligendum est. *Bona condita sunt omnia, sed male utentibus quedam data sunt in flagellum*, ait Eucharius. Confer Sir. 40. v. 33. Interea Deum diligentibus cooperantur omnia in bonum, Rom. 8. v. 28. Dum enim judicamur, à Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. 1. Cor. 11. v. 31.

Quando igitur in tribulationibus constitutus, vel diuturnis morbis immersus acerbos dolores sustinere cogeris, revocati in memoriam hoc dictum: Dominus omnia benè fecit, & collige hinc, quod neque te patietur tentari, supradid, quod potes, 1. Cor. 10. 13. sed tandem eripiet & glorificabit, Psal. 91. v. 15. ut videas justitiam ejus, Matth. 7. v. 9.

Si morsamicissimos quoque tibi abripit, animam in patientia custodi, nec contristare sicut illi, qui spem non habent, 1. Thess. 4. v. 13. sed die cum turba hac: *Omnia benè fecit*. A facie enim mali collectus est justus. Veniet pax, requiescit in cubili suo, Esa. 56. v. 2.

Quod si ipse à morte salutaris ad mundo valedicendum: noli expavescere! sed tranquillo animo expecta eam: Dominus qui omnia benè fecit, & hanc in parte benè faciet, & gratia atque solatio suo te corroborat,

ut mortem superare & in vita transire possis. Ibi demum verè canemus: Omnia benè fecit. Amen, Amen, dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui me misit, habet vitam æternam, Joh. 5. v. 24. ibi implebitur, quod Christus dixit: Iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollerat a vobis, Joh. 16. v. 22.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur à modo, Apoc. 14. v. 13. In vita æterna terrestriæ hanc habitationem deponemus, 2. Cor. 5. v. 1. fulgentes sicut splendor firmamenti, Dan. 12. v. 3. & ut Sol in Regno Pattis, Matth. 13. v. 43. ibi quæ in lacrymis seminavimus, cum exultatione metemus, Psal. 126. v. ult.

De Tertio.

Restat Cantela, quæ tribus absolvitur Regalis, ut sunt

1. Miseris succurre. Hic audimus homines quosdam beneficos se offerre, qui muti & surdi curam gerant, eumque non modo Christo adducant, sed & pro eo intercedant, ut ei imponat manum. Procul dubio audiverunt, quomodo antehac leprosum nudo contactu mundarit, & Petris ocreum à febre liberarit, Matth. 8. v. 3. 15. nec non filiam Jairi à mortuis excitarit, Matth. 9. v. 25. ideò non dubitant, quin Dominus impositione manus hunc quoque curaturus sit. Mutatio enim dexteræ ejus, Ps. 77. v. 11.

Discamus hoc ab ipsis, ut & nos necessitatibus sanctorum communicemus, Rom. 12. 13. Requirit id caritas Christiana; unus enim membra ejusdem corporis. Sicut igitur membrorum corporis humani hæc ratio est, ut, si unum patitur membrum, compa-